

Komentar Evandjelja: uzmite svoj križ i slijedite me

Komentar za 22. nedjelju kroz godinu (Godina A). „Što čovjek može dati u zamjenu za svoj život?“ Da bismo svaki dan postigli autentičan život – ispunjen, sretan i smislen – Gospodin nas traži da s ljubavlju nosimo svoj križ.

Evandjelje (Mt 16,21-27)

U ono vrijeme: Poče Isus upućivati učenike kako treba da pođe u Jeruzalem, da mnogo pretrpi od starješina, glavara svećeničkih i

pismoznana, da bude ubijen i treći dan da uskrsne.

Petar ga uze na stranu i počeo odvracati: »Bože sačuvaj, Gospodine! Ne, to se tebi ne smije dogoditi!« Isus se okrene i reče Petru: »Nosi se od mene, sotonu! Sablazan si mi jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!«

Tada Isus reče svojim učenicima: »Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj poradi mene, naći će ga. Tâ što će koristiti čovjeku ako sav svijet stekne, a životu svojemu naudi? Ili što će čovjek dati u zamjenu za život svoj? Doći će, doista, Sin Čovječji u slavi Oca svoga s anđelima svojim i tada će naplatiti svakomu po djelima njegovim.«

Komentar

Ovaj odlomak iz Evandjelja slijedi neposredno nakon Isusova dijaloga s učenicima, kada na njegovo pitanje: "Tko kažu ljudi da je Sin Čovječji?" (Mt 16,13), nakon trenutka šutnje svih, Petar odgovara: "Ti si Krist, Sin Boga živoga" (Mt 16,16). Ovu tvrdnju svečano je potvrdio Učitelj, koji im je istovremeno naredio da nikome ne kažu da je on Krist (usp. Mt 16,20).

Apostoli su morali biti impresionirani jasnoćom kojom je Isus potvrdio ono što su sumnjali: da je njihov Učitelj dugo očekivani Mesija, Davidov potomak koji će doći vladati zauvijek, oslobađajući svoj narod od svakog ugnjetavanja. Možda su mislili, kao što je bilo uobičajeno među njihovim suvremenicima, da će Mesijina vladavina biti slavni niz trijumfa. Stoga ih Isus odmah vraća u

stvarnost govoreći o svojim budućim planovima, koji su se uvelike razlikovali od onoga što su zamišljali. Upozorava ih da „mora ići u Jeruzalem i mnogo pretrpjeti od starješina, glavnih svećenika i pismoznanaca, biti ubijen i treći dan uskrsnuti“ (r. 21).

Još jednom, Petar je taj koji progovara kako bi izrazio ono što se drugi ne usuđuju reći, i usuđuje se ukoriti Učitelja: „Bože sačuvaj, Gospodine! Ne, to se tebi ne smije dogoditi!“ (r. 22). Na što Isus odgovara vrlo snažnim riječima: „Nosi se od mene, sotonu! Sablazan si mi jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!“ (r. 23).

Isus odlazi na križ i poziva svoje učenike da ga slijede: „Tko hoće za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom“ (r. 24). Suprotno svoj ljudskoj logici, križ ne podrazumijeva

nesreću, katastrofu koju treba izbjeći pod svaku cijenu, već priliku da pratimo Isusa u njegovoj pobjedi. U Božjoj logici, put koji vodi do slavne pobjede nad grijehom i smrću prolazi kroz Muku i Križ.

U svojoj propovijedi, sveti Josemaría prisjetio se sna iz klasične kastiljske pjesme u kojem su spomenuta dva puta. Jedan je širok i ugodan, ali završava u bezdanu. To je onaj kojim svjetovni ljudi nepromišljeno idu. „U tom snu, drugi put ide u drugom smjeru: tako uzak i strm da je nemoguće njime putovati na konju. Svi koji njime krenu napreduju na vlastitim nogama, možda u cik-caku, s mirnim licima, gazeći po trnju i izbjegavajući kamenje. U određenim trenucima ostavljaju svoju odjeću u komadićima, pa čak i svoje tijelo. Ali na kraju ih čeka vrt, vječna sreća, nebo. To je put svetih duša koje se ponižavaju, koje se iz ljubavi prema Isusu Kristu dragovoljno žrtvuju za

druge; put onih koji se ne boje ići uzbrdo, s ljubavlju noseći svoj križ, koliko god težak bio, jer znaju da će, ako ih teret potopi, moći ustati i nastaviti uspon: Krist je snaga ovih hodočasnika“[1].

Krajnji cilj svakog ljudskog bića je postići sreću. Ali sreća se ne postiže stalnim traženjem onoga što je najudobnije i najpoželjnije, već odlučnom ljubavlju, čak i ako ljubav uključuje žrtvu. „Ono što je potrebno za postizanje sreće nije lagodan život, nego zaljubljeno srce“,[2] rekao je sveti Josemaría. „Zbog toga volim moliti Isusa za sebe: Gospodine, nijednog dana bez križa! Tako će, božanskom milošću, naš karakter biti ojačan i bit ćemo podrška našem Bogu, iznad naših osobnih propusta.“[3]

[1] Sveti Josemaría, Prijatelji Božji, br. 130.

[2] Sveti Josemaría, Brazda, br. 795.

[3] Sveti Josemaría, Prijatelji Božji, br. 216.

Fotografija Javier Allegue Barros na Unsplash

Francisco Varo

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/komentar-evandelja-
uzmite-svoj-kriz-i-slijedite-me/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/komentar-evandelja-uzmite-svoj-kriz-i-slijedite-me/)
(15.03.2026.)